

В. „Република“
излиза всѣка Сѣбота

Абонамента на „Република“ е въ прѣдплата.

За България:

за 3 мѣсеца 1.50 левъ
„ 6 „ 2.50 „
„ 1 година 5 „

За Странство:

за 6 мѣсеца 4 лева
„ 1 година 7.50 „

Абонирането става на право въ администрацията и при всички телегр.-пош. станции или при мѣстнитѣ нестоятели и се смѣта винаги отъ началото на мѣсеца.

Неплатени писма не се приематъ.
Ръкописи не се връщатъ.

Единъ брой 10 ст.

РЕПУБЛИКА

ОРГАНЪ НА БЪЛГАРСКИТЪ РЕПУБЛИКАНЦИ

LA RÉPUBLIQUE

Organe des républicains bulgares

Обявления се приематъ

За единъ редъ гармондъ на IV стр. 15 ст. за пръвъ пѣтъ и по 10 ст. на всѣки послѣдующи.

За обявленията на I стр. — съ особно споразумѣние:

Съдеб. пристава плащатъ по 2 ст. на дума.

Всичко, що се отнася до редакцията и администрацията се испраща на адресъ: Редакция в. „Република“ — Сливенъ.

Порѣчки, непридружени съ стойността имъ, оставатъ безъ внимание.

Единъ брой 10 ст.

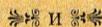

* Всичко за народа и всичко чрезъ народа *

— За да не спираме изпращането на „Република“ на непредплатившитѣ аобогати, умоляваме ги още еднажъ да си предплатятъ абонамента за второто полугодие.

Администрацията.

Едѣка С. Кантарджиева

Георги Ув. Арабаджиевъ

сгодени.

гр. Ямболъ, 14 Септември 1899 год.

Веселина Ст. Иванлиева

Стефанъ М. Кювлиевъ

Съобщаватъ на роднини, приятели и познати че на 3-й Октомври 1899 год. ще се венчаватъ въ Варна.

(Настоящето замѣства поканитѣ).

Варна

Сливенъ

Сливенъ, 25 Септември 1899.

Ако има нѣкоя добръ съзната отъ всички граждани нужда, то тя е безъ съмнѣние налѣжащата, необходимата нужда отъ економии въ бюджета. Трѣбваше да се забатачи страната въ такава една голѣма финансова криза, като днешната, да се гамѣри държавата при прага на фалита, за да се изтрѣгне изъ всички гърди, изъ всички уста общия викъ за економии. Днесъ надали има българинъ, който да не съзнава, че едно съкращение и окастрироване на бюджета е неминуемо, защото инакъ рискуваме да опростимъ държавата и да съсипимъ економически народа. Но дали всички еднакво разбиратъ тия економии?

— Не всѣки голѣмъ бюджетъ е зло самъ по себе си. Че прѣди 10—15 години държавата ни се е управлявала съ помалкъкъ бюджетъ, а сега съ двоенъ, туй още не показва разсипия. Колкото повече се развива обществения животъ, толкова повече задачи изпъкватъ за държавата, толкова повече разноски ѝ се налагатъ. Вънъ отъ обикновенитѣ задачи, може обществото да ѝ възложи и такива, които прѣди общинитѣ, окръжитѣ или частнитѣ инициативи сж извършвали. Тѣй сжщо има работи, като напримѣръ създаването

на една желѣзнопътна мрѣжа, или построяването на портове, които сж необходими да се извършатъ, колкото се може побързо, за да улеснятъ економическото развитие на страната. Тия и други подобни причини могатъ да обрѣмятъ бюджета, безъ самото увеличение да е зло за страната. Да се правятъ економии отъ работи, които сж необходими и полезни за населението, е най-безсмисленото нѣщо. Такъвъ възгледъ би ни докаралъ къмъ абсурдното правило: нищо да не правимъ, че нищо да не харчимъ. То не е економия, а скжперничество. Намиратъ се обаче хора, които на драго сърдце биха въвели скжперничеството и въ държавата и въ общината. Тѣ сж готови да оставятъ градоветѣ безъ прази улици, чиста вода, добро освѣтление, хубава канализация, а държавата безъ училища и желѣзници, стига само да не се харчатъ пари. Като че ли въпросътъ е да се спестяватъ колкото се може повече пари, а не да се създаватъ колкото се може повече удобства и леснотии въ живота на хората!

Не, економията не се състои въ помалкото харчене на пари, а ето въ какво: 1) да не се харчатъ повече пари, отколкото данъчната способностъ на населението позволява; 2) да не се харчатъ за безполезни работи; да не се плаща за извършването на една работа повече, отколкото струва.

Първиятъ пунктъ твърдѣ лесно се разбира. Колкото полезни работи да има за извършване, ще бжде непростително за една държава, ако натовари населението съ бюджетъ непоносимъ за неговитѣ данъкоспособни плѣщи. Тука, разбира се, голѣма важностъ има системата, по която става разпредѣлението на данъцитѣ. Несъразмѣрното уголѣмение на бюджета ще бжде съвсѣмъ непростително, ако най-голѣмиятъ товаръ отъ данъцитѣ пада върху най-слабитѣ плѣщи, тия на работното население, отъ което държавата най-много очаква.

И втория пунктъ е ясенъ. Да харчишъ пари за безполезни работи, ще каже да ги хвърляшъ въ морето. Само относително въпроса, кои работи сж полезни и кои безплезни, нѣма всѣкога еднакви мнѣния. Безполезни ли сж Висшето училище, Рисувалното училище, повечето гимназии, ремонтнитѣ депа, конезаводитѣ, тази или оная длѣжностъ, това или онова учрѣждение? Не всички ще кажатъ да или не. Но почти всички сж съгласни, че княжескитѣ разходки, разноскитѣ по разни

погрѣбения и кръщавания, параходътъ „Надѣжда“, разнитѣ салтанатлия поправки въ дворцитѣ, голѣмитѣ разходи по военното министерство и множество служби изъ всички министерства и учрѣждения сж безполезни. Само отъ военното министерство какъвъ голѣмъ калемъ економии би се направило! Нѣма нужда да се намалява числото на войската и да се връщатъ подъ разни прѣдлози голѣма частъ отъ годнитѣ за войници младежи. Трѣбва да се намали не контингента на младежитѣ вземани за войници, а врѣмето на службата. Три години, двѣ години, една година, — това е скандалиозно. Шестъ мѣсеца, даже 4 мѣсеца сж прѣдостатъчни за да се научи войничкото изкуство, като го съблѣчатъ, разбира се, отъ излишнитѣ му украшения.

Третиятъ пунктъ е още по-ясенъ. Дѣто една работа може да се свърши съ едного, да не назначаватъ двама, и вмѣсто да плащатъ за нея 100 лева да не плащатъ 400. Кой ще каже, че не е голѣма платата на Княза, че не сж голѣми сжщо и платитѣ на министритѣ, на офицеритѣ отъ подпоручикъ нагорѣ, на висшитѣ чиновници по всички вѣдомства и пр.? Кой може да отрѣче, че за нищо и никаква работа не се набѣкватъ дѣ да е си чиновници, само и само да се рѣче, че сж на работа и да взематъ плати?

Така разбрани, економиятъ ще принесатъ голѣма полза на държава и на население. Но хората, които управляватъ България, обикновено правятъ економии, дѣто не трѣбва, а не ги правятъ, дѣто сж най-необходими. Има си хасъ да бутнатъ княза или войската! Вижъ за разсилнитѣ и даскалитѣ — тамъ носи.

Вжтрѣшенъ прѣгледъ

Възлюбениятъ се е завърналъ вече отъ разходкитѣ, които прави за благо на отечеството, и накаралъ цѣлия министерски съвѣтъ да иде на поклонение въ Русе. Споредъ нѣкой софийски вѣстници, министерската криза била отстранена за сега по настояванието на възлюбения. Тѣй и трѣбваше да се очаква слѣдъ тържественъ приемъ направенъ въ Виена на нашия князъ отъ страна на австрийския императоръ. Щомъ русофобска политика вѣе, не иди да се отстранява нито Радославовъ, нито Грековъ. Грековъ е необходимъ дворцовъ челоуѣкъ, а Радославовъ има задъ гърба си камарата. На каква ли цѣна, обаче, ще се крѣпи на властъ тоя сританъ кабинетъ! За всѣки случай сигурно е, че Хаджиеновъ ще се пооблажи съ 9 милиона, а Македония ще има да тегли за нови български глупости.

На 19 тога прѣди пладнѣ старото настоятелство на читалището „Зора“ даде отчетъ въ солона за дѣятелността си. Читалището остава дългъ още само около 3-4000 лева. Избра се ново настоятелство, както и една тричленна комисија, която да прѣгледа сметките на старото. Вѣрваме, че новото настоятелство ще развие голѣма дѣятелност да увеличи приходитѣ на читалището и да го постави на завидна височина, а гражданитѣ да не останатъ равнодушни съ помощта си.

Вѣхме обърнали на кметството вниманието, да се изпълнятъ добрѣ дупките изкопани отъ инженеритѣ изъ улицитѣ и да се събори хурната на жгѣла на „Диолу сокакъ“ и „Великокняжеска улица“, която заплашва да загроупа нѣкого. Пакъ му напомяме тия двѣ нѣща, понеже хурната още не е съборена, а е твърдѣ опасна, пѣкъ дупките сж запушани съ свѣтъмъ небрѣжно, та бѣхме очевидци, какъ една жена се стрепна отъ такава една дупка напълнена съ калъ и се изби цѣла. Обръщаме вниманието сжщо и върху нѣкои мѣста, дѣто уличнитѣ вади правятъ мѣчно прѣминаването, особено въ дѣждовно врѣме: до военния клубъ, до кѣщата на г. Поповичъ, до аптеката „Златна Корона“ и пр.

Всички опозиционни вѣстници, а дори и правителствения „Новъ Вѣкъ“ печататъ една отъ друга по-възмутителни новини за безчинията, произволитѣ и разбойничествата на полицията, врѣдъ, дѣто имаше да ставатъ допълнителни избори. Радославовъ самъ тичаше като лудъ изъ провинцията да насърдчава шайкитѣ си и подведомственитѣ си. Всичко това става посредъ бѣлъ денъ, прѣдъ очитѣ на всички, та не може повече съ никакви опровержения да се прикрива. Безъ прѣувеличение може да се твърди, че страната заприлича на завоевана отъ кюрди земя. Туй докарва вече до тамъ щото да се плуе съ отвращение, щомъ само се продума думата либералъ.

Социалистическитѣ кандидати въ Ямболската градска секция сж полухили 944 гласа, въ Хановската - 481, въ Ени Махленската 353, всичко 1778 гласа. Правителствениитѣ въ градската секция получили 737, въ Хановската 489, въ Ени Махлинската 583 всичко 1809 гласа. Правителствениитѣ при такива насилія едвамъ спечелиха и то съ 31 гласа болшинство. Още една такава побѣда и либералната партия ще свърши.

ПОДЛИСТНИКЪ

Партия отъ автомати.

(Продъл. отъ бр. 31)

Притежателитѣ на прости конципии, когато срѣщнатъ хора съ по-сложни възгледи, вжтрѣшното единство на които не може да се схваща отъ прѣвъ погледъ, струва имъ се, че тия хора иматъ бърканица въ главата си. Както единъ селаченинъ привикналъ да се възхищава само отъ простата стройност и праволинейност на селското училище, не може да схване сложната стройност на нѣкое монументално градско здание, чиито начупени линии, издаднатни, извивки, прѣчупвания му се струватъ за хаосъ отъ страни безъ никаква хармония, тѣй и марксиститѣ социалисти, привикнали да се любуютъ само на простата, лесно достъпната стройност на тѣхното мировъзрѣние, вредъ другадѣ виждатъ само хаосъ, противорѣчия, мъгла, макаръ въ сжщность, ако бѣха по-наблюдателни и по-широки въ погледа си, щѣха да разбератъ, че не само въ тѣхъ се намира единство и редъ въ логичнитѣ построения.

Но туй тѣхно кжсогледство е твърдѣ естествено, тѣй като тѣ съзнателно искатъ да бждатъ кжсогледи. Тѣ отдавна сж монополизирани и логиката, и истината, и напѣдъка, и науката, и идеалитѣ. Напослѣдъкъ тѣ вземаха въ монополъ дори и образуването на партияки, да, именво партияки, които писякнятъ господинъ Д. Карловещъ е заграбилъ въ своя джебъ и не ги отпуша никому, особено на републиканцитѣ, между които, въ скоби казано, нѣкой нѣма амбицията да става шефъ на партия.

Вѣрваме, всички читатели да знаятъ, че единствениитѣ учени социолози сж Карлъ Марксъ и неговитѣ послѣдователи, че единствениятъ идеалъ достоенъ за съзнателенъ човекъ е социал.... т. е. не социалистическия изобщо, а марксоциалистическия, че единствениитѣ просвѣтени въ истината хора, сж марксиститѣ, че единствениитѣ политически дѣятелци, които искрено милватъ за работничитѣ и въобще за онеправданитѣ, сж пакъ тѣ. Тѣхната наука е най-правата наука, тѣхнитѣ идеи, най-вѣрнитѣ идеи, тѣхнитѣ хора, най-идеалнитѣ хора, тѣхната партия, единствената истинска, идеална партия. Вѣнъ отъ тѣхъ е лъжа, хаосъ, мракъ, користолобие, ретроградност, шарлатания или просто илюзия. Не имъ е чистъ косъмъ на тия хора, които стоятъ вѣнъ отъ тѣхната организация или просто се отклоняватъ макаръ и на единъ прѣстъ. Опятъ сж, молепани сж съ грѣхъ дѣлата, колкото и благородни, неинтересийски, напѣдничави да бждатъ, щомъ сж извършени или се вѣршатъ вѣнъ отъ тѣхъ, по край тѣхъ.

Щомъ читателитѣ знаятъ тая догма на марксистическото учение, тѣ не разбратъ, какъ да се вѣрва на в. Ре-

Една жена, която поставя своитѣ прищевки по-горѣ отъ законитѣ. Въ единъ отъ миналитѣ броеве на вѣстника, бѣхме запитали г. П. Поповичъ относително градежа на кѣщата срѣщу Гимназията. Не ни се даде никакъвъ отговоръ, понеже П. Поповичъ не е строителтъ на тази кѣща, а жена му г-жа Мария П. Поповичъ, която, като е нѣмала нужното довѣрие не му е дала такава пълномощие и види се за това не ни е отговорилъ.

Днесъ питаме г-жа Мария П. Поповичъ и желяемъ да ни отговори на миналитѣ въпроси. Освѣнъ това ние се заинтересувахме и намѣрихме много възмутителни работи на тази смѣла госпожа. Ето ги.

Въ началото на м. Августъ г-жа Мария Поповичъ почва да си строи кѣща безъ да има никакъвъ планъ утвърденъ, никакво позволение за строение. Взима частъ отъ уличката безъ да е платила нѣщо, понеже не е още оцѣнена. Къмъ 24 Августъ сждѣтъ имъ е забранилъ постройката, понеже една отъ заинтересуванитѣ страни е дала 1000 л. гаранция. Нъ на 27 с. м. г. Сжд. Приставъ е съставилъ актъ, че кѣщата пакъ се строи. При надлежния сждъ г-жа М. П. Поповичъ прѣдставя едно удостовѣрение отъ кметството съ дата 26 Августъ което казва, че плана е утвърденъ отъ Министерството на 15 Май т. г., нъ послѣ тя отказва да си служи съ това удостов. и прѣдставя второ отъ 10-й Септемврий, въ което се казва, че плана е утвърденъ пакъ на 15 Май. Едно друго удостовѣрение обаче отъ окръжния Инженеръ казва, че плана е *испратенъ на утвърдене* чакъ на 29-й Августъ, което показва, че до това врѣме е нѣмало никакъвъ планъ и кметството грѣши въ двата случая и не трѣбваше да издава разни удостовѣрения, които подковаватъ може би авторитета му. Чудно е още едно, че слѣдъ испращанieto на плана на 29 Авг. той дохожда въ Сливенъ пакъ измененъ. Позволява се на г-жа Поповичъ да вземе още единъ метъръ навънъ по продължението на стѣната за да може си направи прозорци. Ако плана отива и дохожда отъ Сливенъ до София още нѣколко пѣти не е чудно, да не бждемъ изненадани единъ денъ съ това, че цѣлия кварталъ се подарява на г-жа Мария П. Поповичъ за да си построи кѣща, градина и др.

Понеже искала 5,000 л. гаранция за да си спре постройката, една отъ заинтересуванитѣ

ви се, туй е такава прѣтѣжление, че ако у насъ разпаривитѣ по системата на Линча не бѣха отдавна монополизирани отъ полицията, „Република“ трѣбваше да се прѣчука съ камане.

Хората, които се нагърбиха съ издаването на в. „Република“, не сж отъ тия, които не съзнаватъ, че най-плодотворната почва за прокарването на едни обществени идеи е почвата на класовитѣ интереси, но тѣ нѣматъ за слѣдението да вѣрватъ, че тия класови интереси сж тѣй ясно и рѣзко разграничени въ дѣйствителния животъ, както въ ума на фанатазиранитѣ се очертава, нито че всички напѣдничави идеи се прокарватъ само опрѣни върху класовитѣ интереси на пролитариата, нито че вѣнъ отъ класовитѣ интереси не се намира друга почва, макаръ по-малко пригодна, за прокарване на обществени идеи, нито най-послѣ, че ожжественето на дѣ да е си реформи трѣбва да се изостави за она тържественъ денъ на „катастрофата“, когато съ едно завъртане на снената, като въ японския театръ, цѣлитъ капиталистически строй съ своитѣ тъмни декорации ще рухне и ще се яви отведнѣжъ новия строй съ всичкитѣ си необходими и излишни украшения.

Прѣди да развия всички тия точки, ще разгледамъ накратко важния въпросъ за произхождението на обществениитѣ идеи и то не съ цѣлъ да го развивамъ на дълго и широко, за което нѣмамъ нито врѣме, нито мѣсто, но само за да опрѣдѣля моя възгледъ. Че обществениитѣ идеи, както и всички идеи излизатъ отъ главата на човекъ, по туй споръ нѣма. Безпачено е обвинението, което се хвърля върху историческитѣ материалисти, че тѣ не вземали подъ внимание човѣшкия мозъкъ. Не, за тѣхъ човѣшкия мозъкъ не е като несжществующъ, само че тѣ го взематъ за твърдѣ пасивенъ, просто само като едно огледало, въ което историческата реалностъ се отразява подъ видъ на идеи, или поне като една аморфна почва, която историческата реалностъ калчи по своѣ образъ безъ да намира тамъ нѣкой активенъ противодѣйствуващъ елементъ, нѣкой вжтрѣшна опора, силата на нѣкой „преформация“. Каквото историческата реалностъ посѣ, такъвъзъ възниква, и индивидуитѣ не прѣдставлява въ цѣлото свое физическо и духовно строение нѣщо активно, което да се противопоставя отъ врѣме на врѣме на историческата реалностъ и да се бори за нейното измѣнение. Индивидуитѣ е пъленъ продуктъ на историческата реалностъ. Отъ туй и любиятъ изразъ, че идентъ сж само отражение на дѣйствителността. Отъ друга страна, историческата дѣйствителностъ, споредъ марксиститѣ, се напѣлно създава отъ начинитѣ на производството, което ще каже, че обществениитѣ идеи въ човѣшкия мозъкъ се изработватъ само подъ дѣйствието на възприеманията изъ отношенията, които системата на производството по неизбеженъ начинъ налага.

страни е дала 7,000 л. гаранция, но за какво? Г-жа Поповичъ пакъ си продължава постройката. Има четри акта съставени отъ г. Сждеб. Приставъ, че тя не зачита постановлението на сждѣтъ по испълн. дѣло № 813/99 г. което ѝ е съобщено съ съобщ. № 5549, на което тя не е обърнала никакво внимание.

I актъ е съставенъ на 27 Августъ
II „ „ „ „ 7 Септември
III „ „ „ „ 13 „
IV „ „ „ „ 21 „

Какво показва всичко това? Не ли, че една жена се остава да произволничѣ ненаказано, че тя плуе на държавнитѣ ни закони и тѣпче постановленията на сждѣтъ, че тя заграбва общинскитѣ имоти и накрънява съ това честта на гражданитѣ; и на мѣсто да се тури, да постои нѣколко врѣме въ *хладното* за да поистини малко разгорещения и мозъкъ, тя се оставя свободна да продължава да върши прищевкитѣ си.

Ние канимъ г. Прокурора да побърза съ прилаганieto на закона (чл. 154 кн. 3 дѣлр I глав. V отъ наказ. законъ) и да удовлетвори едно обществено желание, да защити правата на гражданитѣ, за да не мислятъ, че щомъ г-жа Поповичъ се крие задъ гърбѣтъ на брата си (Ап. Сарживановъ, краснорѣчиво-мълчаливия ораторъ отъ болшинството, което съ договора си продаде България) ще остане ненаказана.

Отъ Котленския Окол. лѣкаръ г. Дръ Камбуровъ получихме едно опровержение относително писаното за него въ броеве 29-30 на „Република“. Ний ще се справимъ втори пѣтъ и ще се повѣрнемъ.

За Жеравненския участковъ фелдшеръ, който билъ поставенъ да пази карангина въ с. Катунца — Котленско, ни съобщаватъ че не се задържалъ на поста си, а ходѣлъ по разходки изъ околнитѣ села, безъ да е бивалъ поканванъ за да прѣглежда болни.

Билъ е прѣдопрѣждаванъ, при това, и отъ селенитѣ, че съ ходенето си по околнитѣ села, възможно е да разнесе болѣстѣта и другадѣ, но той не обръщаль никакво внимание на това. Обръщаме вниманието комуто се слѣдва да прѣвѣри горнето и стѣгне юдитѣ на въпросния фелдшеръ.

Съ помощта на всички заплашвания и шайкаджилъци прѣди и по изборитѣ, Радославовъ сполучи да прокара почти наврѣдъ свои

Вѣрни ли сж и дѣтѣ тия твърдения? Дали наистина човѣшкия мозъкъ е пасивенъ отражателъ на историческата реалностъ, или той е активенъ елементъ, съ опрѣдѣлена насока въ развитието, борещъ се, правящъ усилия да прѣорганизува реалността по своя угода? И ако е само пасивенъ отражателъ на историческата реалностъ, то дали тая послѣдната се напѣлно създава само отъ отношенията наложени отъ системата на производството? Жоресъ сираведливо забѣлжава, че прѣди всѣкаква история, прѣди всѣкаква създаване на изкуствени срѣди, ний имаме човѣшки мозъкъ, мозъчната преформация на човѣшкоството, продуктъ на дълга физиологическа еволюция, отъ което и разумно направление, идеаленъ смисълъ. Г. Г. Б. не отхвърля мозъчната преформация, а само разумното направление, идеалния смисълъ, като дава на думитѣ мозъчна преформация само значение на мислителна способностъ. Това е просто недоразбиране на Жоресовата мисълъ, защото очевидно е, че преформация на мозъка не ще каже само сжществуване на дадена способностъ или дори и на купъ способности, а главно сжществуване на опрѣдѣлено развитие, на опрѣдѣлена насока и единство въ това развитие. Въ мозъкѣтъ има вече развити отъ дългата физиологическа еволюция, домогвания, стремелъ, ржководни прѣдставления, които при създаването на изкуствената срѣда нѣма да се прѣтопятъ отведнѣжъ като топълъ воскъ при напора на естествениитѣ прѣчки, а ще противостоятъ, ще се борятъ съ противодѣйствуящитѣ сили и само при невъзможностъ ще отстъпятъ или приспособяватъ, за да се появятъ при първо благоприятно обстоятелство пакъ на лице, разбира се прѣобразени донедѣ отъ прѣживенатѣ условия. Още въ началото на историческото развитие, човѣшкия мозъкъ не прѣставлява само една мислителна способностъ оставена на произволния тласкъ на четириѣхъ вѣтрове, а съдържа въ зародишъ главнитѣ елементи на своето бждше развитие, тая шото напѣлно може да се твърди, че неговата сждба е до нейдѣ прѣдопрѣдѣлена. Тази дума е една отъ тия, които иматъ способността да сѣрдятъ марксиститѣ. Но това е свѣтъмъ безъ мѣсто, понеже прѣдопрѣдѣление и фатализъмъ толкозъ могатъ да се изкаратъ отъ едно провидение, което съзнателно прѣдначертава еволюционнитѣ чѣтъ, колкото и отъ единъ безсъзнателенъ детерминизъмъ. Който казва детерминизъмъ, той казва прѣдопрѣдѣление. Всичко сжществуеще днесъ е фаталното, неизбѣжното, прѣдопрѣдѣленото послѣствие на причинитѣ и условията отъ нами вѣка: това не го казва нѣкой богословъ, а детерминизъмъ, върху който почива науката. Защо забравятъ това марксиститѣ и се сѣрдятъ на думи, които изразяватъ несъмнѣни истини? За да покаже по кой начинъ по-нататѣшното развитие на човѣшкоството се намира прѣдопрѣдѣлено до нейдѣ въ зародишнитѣ елементи на неговия мозъкъ, т. е. въ тия смугни, безсъзнателни или полусъзнателни стремелъ и домогвания, които сетнѣ все

хора. Още нѣмаме свѣдѣния по изборитѣ въ всички мѣста, но научаваме се, че въ Ямболъ сж били връщани цѣли села отъ гласуване, та правителственитѣ спечелиха едвамъ съ 28 гласа. Види се, че и на повечето мѣста тѣй е вървяла работата.

Подадена е долната телеграма отъ г. Кмета на с. Бояджикъ — Ямболско.

София

Министру Финанситѣ, копие вѣстникитѣ „Прѣпоречъ“, „България“.

Защото нѣколко селени гласували допълнителнитѣ избори за опозицията, за отмишение вчерта идва Сждебния приставъ и срѣщо дългъ на Земледѣлската Каса задигатъ всичката храна на нѣколко селени.

Туй не стана при идването на Шевкетъ паша въ селото на.

Молимъ, спрете екекутивното събиране.

Бояджикски кметъ — Ямболско:

Стоянъ Атанасовъ.

Тѣй г. Радославовъ! Сега за да сандардисатъ селенитѣ, които сж имали добѣлтата да гласуватъ за социалититѣ трѣбва да ги екекутирате. **Прочее, напредъ!**

Учителско движение.

Петиятъ конгресъ на българския учителски съюзъ.

(Отъ нашия дописникъ. — Продължение*).

Вече на дневенъ редъ е въпросътъ за цѣльта и задачитѣ на съюза. Всичкитѣ делегати сж напрегнато внимание и сериозностъ слѣдятъ дебатитѣ, въ залата владѣе особено оживление, публиката и тя при гробна тишина нѣмо слѣди всичко. Ораторитѣ сж осторожностъ и обективностъ дебютиратъ по въпроса. Въ тѣхнитѣ мисли нѣма нищо субективно, нищо пристрастно. Познава се, че тѣ всичко сж обмислили, всичко примѣрили и тогазъ го излагатъ. Едни отъ тѣхъ анализиратъ общата съжзана и дружествена дѣятелностъ прѣвъ изтеклитѣ петь години, разграничаватъ я на категории, показватъ коя е съжзана дѣятелностъ и коя дружествена, изтък-

* Гл. бр. 25 и 26. — Съ тази си статия ний спираме вече съобщенията си по конгреса, защото в. „Съзнание“ почна да излиза и интересующитѣ се тамъ ще намерятъ всичко.

единъ примѣръ, съ който, разбира се, нѣма да искаме да доказваме, а само да осветля възгледа си. Человѣшкиятъ мозъкъ се отнася къмъ срѣдата, било естествена било изкуствена по-сетнѣ, както едно семе въ почвата. Всеки знае, че почвата влияе и измѣня доста едно растение, но всеки знае, че тя не може да измѣни орѣха на череша или на омаки. Когато нѣкой посева дадено семе, той знае отъ рано, че ще изникне дадено растение, и че каквито отклонения и да произведе почвата въ неговия „типъ“, пакъ нѣма да го измѣни до толкова, че то да не излѣзе очакваното растение. Цѣлата земледѣлска култура се основава на тая истина, илѣкъ, ако селянитѣ свѣха жито и биха всѣкога треперяли да не излѣзе трѣне, надали би се рѣшили нѣкой нѣкога да си хаби труда въ свѣдба. Какво показва това? Че развитието на всѣко растение, каквато и да бжде почвата, е донейдѣ прѣдопрѣдлено въ самото семе. Тамъ въ зародишъ стоятъ елементитѣ и силитѣ, които ще създадатъ бждѣщото растение, и тия елементи, тия сили, каквато и да бжде противодѣйствующата почва, успѣватъ съ нѣкой отклонения да произведатъ прѣдопрѣдленото растение въ неговитѣ типични особености. Прочее, семето не е пасивно тѣло изоставено безпрѣпятствено подъ влиянието на почвата, а активенъ конгломератъ отъ сили, борещъ се за прѣвъзможването на своето единство. Илѣкъ е да вземеме подобенъ примѣръ и изъ животното царство. Доколко е голѣма тая вътрѣшна опора противъ дѣйствието на срѣдата, показватъ дългитѣ периоди нужди да се произведатъ ония значителни отклонения, които докарватъ трансформизма на видоветѣ.

Така осветленъ мой възгледъ, за който не мога тукъ да привеждамъ доказателства, лесно е да се разбере какъ схващамъ азъ произхождението на идеитѣ. Тѣ не сж резултатъ отъ едно пасивно отражение въ мозъка на външната реалностъ, а продуктъ отъ обсъкването на неговитѣ активни сили съ реалността. Съ други думи, мозъкътъ не трона безсилно подиръ извършеното, а създава „умствени стойности“ за прѣварително влияние върху това, което ще се извърши. Измѣнението на идеитѣ, слѣдователно, не се обуславя напълно само отъ външната реалностъ, а и отъ вътрѣшната реалностъ т. е. отъ прѣдопрѣдленото направление на стремежитѣ, домоганията, които стоятъ въ зародишъ въ человѣшкия мозъкъ. Въ това направление има разумностъ, има идеаленъ смисълъ, но тѣ ще се уяснятъ само полека-лека, съразмѣрно съ развитието.

И тѣй, създаването и измѣнението на идеитѣ зависи отъ два фактора: външнитѣ условия и вътрѣшнитѣ условия. Умътъ създава идеи не само подъ влиянието на външнитѣ изисквания, но и подъ влиянието на вътрѣшнитѣ изисквания. За да не става недоразумѣния, нека повтори, че подъ думитѣ вътрѣшни условия, вътрѣшни изисквания азъ не разбирамъ условията, изисканията на самата мислителна способностъ, тѣй като марксиститѣ не

ватъ разликата между тия два вида дѣятелности, опрѣдѣлятъ свободата и самостоятелността на дружествата и тѣхнитѣ членове, отношенията на послѣднитѣ къмъ съжза и обратно и отъ тамъ вадятъ заключение, коя може да бжде съжзана цѣль на съжза и негови второстепенни задачи. Други отъ ораторитѣ намиратъ, че ако цѣлитѣ и задачитѣ на която и да било организация не произхождатъ направо отъ нейнитѣ материални интереси и економическо положение, а сж вземени нѣкадѣ изъ мирътъ на идеалитѣ, както е случая съ досегашната цѣль на учителската организация, то таквавъ организация е осждена на бързо загинване и че ако учителскиятъ съюзъ не иска да се види умрѣлъ нѣкой денъ, той наврѣме трѣбва да съзнае тона и по-скоро да си постави за цѣль таквавъ идея, която направо произхожда отъ неговото положение. Защото ако той това не стори, самъ ще си създаде пакъ хиляди вътрѣшни раздори и перипетии, които ще спжватъ дѣятелността му на всѣка стѣпка и замедлятъ неговото развитие. — Много отъ г. г. делегатитѣ говориха въ тази смисълъ, други пъкъ имъ опонираха, до като най-сетнѣ въпросътъ добръ се разкритикува и разясни. Комисията избрана да проучи и докладва въпроса даде своето прѣдложение. Съ нѣкой малки измѣнения то се оформи така: цѣльта на съюза е:

1. Да се грижи за запазване **независимостта на учителя като гражданинъ и общественъ дѣецъ** и за **обезпечаване материалното му положение**; и 2. Да се **стрѣми за прогресивното и правилно развитие на учебното дѣло въ страната ни.**

Така сформено прѣдложението, положи се на гласуване и съ абсолютно съгласие се прие за цѣль на съюза.

За второстепенни задачи, или срѣдства съ които съюза ще трѣбва да постигне главната си цѣль, конгресътъ опрѣдѣли: 1. Да се застъпва за онеправданитѣ и неправилно уволнени учители — членове на съюза и имъ подпомага материално, като тълкува печатно установенитѣ законоположения за правата и длѣжноститѣ на учителя и дисциплинарнитѣ му наказания, — прави апели и протести къмъ респективнитѣ власти, или къмъ общественото мнѣние и учреджава съюзна каса;

2. Да съдѣйствува за умственото и педагогическо усъвършенствуване и нравствено подигане на учителя, като прѣдприема издаване

ги нарича апетития въ человѣка, които упражняватъ силно влияние върху неговитѣ идеи.

Подъ външния условия, подъ външната реалностъ не трѣбва да се разбира само историческата реалностъ, създадената отъ человѣка срѣда, а и естествената срѣда. Марксиститѣ взематъ, че влиянието на естествената срѣда върху человѣка е работа на биолога, на прѣдисторическия изследовател, като че ли отъ почването на историческото развитие человѣкъ вече напълно прѣминава подъ влиянието само на изкуствената срѣда. Това не е вѣрно. Както географическитѣ особености, тѣй и постояннитѣ общи естествени явления, като стихиятѣ, болеститѣ, смъртта и пр. непрѣкъснато дѣйствуватъ върху человѣка, главно въ образоването на неговитѣ религиозни идеи, които така значително влияятъ и на другитѣ обществени идеи. Относително историческата реалностъ, марксиститѣ намиратъ, че тя всѣцѣло се създава отъ начинитѣ на производството. Всички обществени отношения, правови, политически, религиозни, генетически и пр. сж въ краенъ анализъ економически, а економическитѣ се напълно опрѣдѣлятъ отъ системата на производството. Системата на производството зависи отъ състоянието на производителнитѣ сили, които пъкъ не зависятъ току така отъ волята или каприцията на изобрѣтателния человѣшки умъ, а спазватъ редъ въ прилагането. Така напримѣръ, откритието на парното нагѣтане не би довело до прилагането на парнитѣ машини, ако лесното обработване на желзото не бѣше познато и не съществувало и други още нѣкои условия. Отъ туй излиза, че развитието на производителнитѣ сили върви по свой пътъ, независитѣ отъ волята на человѣка, та и начинътъ на производството, а, слѣдователно, и измѣнението на всички обществени отношения и обществени идеи (человѣшкиятъ умъ е отразителъ на историческата реалностъ) се извършватъ независимо отъ человѣшката воля. Най-многого, което ти може да направи, е да ускори или замедли общественото развитие, ако успѣе да съзнае вѣрно извършването се въ реалността.

Ще туря на страна за сега туй послѣдното твърдение, което е въ противорѣчие съ материалистическото разбиране, и ще укажа тукъ само на двѣ основни марксистски заблуждения. Никой не отказва, че най-дълбокитѣ нужди на человѣка сж: да се нахрани, облѣче и подслони. За да удовлетвори тия нужди той влиза съ своитѣ подобни въ отношения на производство и размѣна. Не може да се откаже сждо туй, че тия отношения зависятъ много отъ състоянието на производителнитѣ сили, които не се развиватъ току така по волята на человѣка. Но не може да се приеме, че человѣкъ влиза съ своитѣ подобни не само въ отношения на производство и размѣна, защото макаръ и най-дълбокитѣ му нужди да сж храната, облѣкото и подслоната, той има и други нужди и стремежи които дѣйствуватъ не малко силно, належаще и постоянно и които той трѣбва да удовлетворява, на каквато степенъ историческо

на научни и педагогически книги и упжтвания на учителитѣ въ педагогическата имъ работа;

3. Да разглежда всички закони, правилници и распореджания относящи се до учебното дѣло въ страната ни и изказва мнѣния върху належащитѣ реформи по него; и

4. Да дѣйствува за съставяне на учителски дружества въ околии дѣто нѣма такива и за присъединяването имъ къмъ съюза.

Внѣз отъ тия работи, относително вътрѣшната организация и дисциплина на съюза, конгресътъ призна за най-добра система децентрализиранията; за прѣимуществата и практически тѣ изгоди на тая система за учителския съюзъ и дружества ний въ единъ близъкъ брой ще напишемъ особена статия, дѣго щѣ изкажемъ своето лично мнѣние. **Б-въ.**

Пишатъ ни отъ:

Бургазъ. Министерството на Нар. Просвѣщение съ приказъ № 730 отъ 14 юлий н. г. уволни отъ длѣжностъ инспектора на бур. учебно окръжие Д. Поповъ, като мотивира това уволнение съ думитѣ: „че инспекторитѣ Д. Поповъ умислено за да се прави добръ прѣвъ учителитѣ, подбиза авторитета на Министерството и вѣрата на учителитѣ въ неговата справедливостъ и пр.“

Мотивировката на това уволнение накара всѣкого, който познаваше инспектора Д. Поповъ да се вземѣ прѣвъ глава и да пита: дали Д. Поповъ само въ това е виноватъ, или министерството не е можало да намѣри за уволнението на този шарлатанинъ по-силни и основателни мотиви, като се знае че той прѣвъ своето инспекторуване е вършилъ само прѣстѣпления?

Който има уши, прочее нека слуша: 1) като инспекторъ на Горнворѣховското учебно окръжие и такѣвъ на Търновското, слѣдъ като е всѣлъ развала между жителитѣ, този примѣренъ инспекторъ се е уличилъ въ фалшифициране на протоколитѣ на училищния съвѣтъ като е вмѣствалъ имена на учители, за които дума не е ставало въ съвѣта, съ зломишленната цѣль да ги пооскуби малко; 2) позволявалъ си е да употребява распискитѣ на платенитѣ телеграф. отговори, които учителитѣ нѣкоги му изпращали, за свои работи.

Тѣзи и много други негови работи бѣха заставили министра Величковъ да уволни този господинъ, но замѣстванието му съ Вазова отмиши това распореджание и Г-нъ Поповъ бѣ примѣстенъ въ Бургазъ.

Тукъ дѣятелността на този просвѣтителъ е още по внушителна.

2) Съ завиманието на длѣжността си той се залови за уреждането на училището, но сжщеврѣменно и съ своитѣ киния: издаде окръжно до учителитѣ да събиратъ пари изъ селенията за поддържане училищата въ Македония. Паритѣ се събираха отъ навнитѣ учители и се прѣдаваха инспектору, безъ всѣкакви расписки. Събрало се доста голѣмички сумици, но вмѣсто да отиде въ касата на дружеството Св. Кир. и Методия, влѣзла въ джеба на По-

даме да липсва отъ него нуждата за игра и украшения, тая нужда, която можемъ да наречемъ артистическа и която на прѣвъ погледъ се вижда несжществена, но въ сжщностъ е нераздѣлима съжзатница не само на человѣшкото, но и на животинското съществуване; тѣй сждо никждѣ ний не виждаме да липсва и религиозното чувство, т. е. тая психологическа нужда, хранена главно отъ чувството на самосъхранението, да си обяснява человѣкъ сжщността на окръжащата го природа и на смъртта на свързка съ неговата сждба и отъ създаденото вървяне да опрѣдѣля постѣпкитѣ си; врѣдъ намираме и нуждата отъ общекитие, не отъ необходимостъ за производство или безопасностъ, а отъ антропоизъмъ, отъ симпатия, на които коренитѣ стоятъ въ материнството. Да споменавамъ ли сждо и нуждата отъ безопасностъ, която се корени въ истинята на самосъхранението и която, внѣз отъ отношенията за производство, налага и други отношения на общекитие и турга основата на военнитѣ касти и режими? Да притурямъ ли и нуждата, стремежитѣ на ума да наблюдава, да анализира, да трѣси открития, да се поставя мисленовъ чужди нему състояния, та да се издига надъ едностранчивото схващане реалността — тая нужда, която върѣки всички кастови, национални, класови и др. разцѣпления, е сполучила да вниши въ съзнанието на человѣчеството идеи и схващания отъ общечеловѣчески характеръ? На най-първото стѣпало на историческото развитие человѣкъ притежава тия физиологически и психологически нужди и стремежи, които при създаването на изкуствената срѣда дѣйствуватъ съвокупно по-ясно или по-сжтно. Всѣка една отъ тѣхъ си има своитѣ особености условия и често тѣхното удовлетворение доаждва въ конфликтъ. Но повечето пжти тѣхното взаимодѣйствие и тѣхната междузависимостъ се уравнивяватъ въ едно срѣдно положение, което и съставлява историческата срѣда на дадена епоха и мѣсто. Сега, ясно е, че влиянието на начина въ производството ще е грамадно, тѣй като то закача нужди отъ най-дълбокъ физиологически характеръ, но то не е нито единствено, нито категорично. Азъ показвахъ защо не е единствено; нека покажа защо не е и категорично. Подъ думата категорично азъ разбирамъ, щото формата на производството да опрѣдѣля по съвѣзмъ точенъ начинъ формата на всички обществени отношения, тѣй че да не допуца колебание между нѣколко различни форми. Азъ поддържамъ, че тя дава само границитѣ на туй, което не може да бжде, което състоянието на производителнитѣ сили не позволява, но не и на туй, което може да бжде. Тамъ тя оставя просторъ за разнообразие и окончателното опрѣдѣление зависи отъ съвокупното дѣйствие на всички человѣшки нужди и стремежи. Една и сждо форма на производството, напр. капитализма, налага въ всички страни една и сждо форма въ нѣкои обществени отношения, *дѣто иначе не може да бжде*, а изоставя най-разнообразно проявление въ другъ обществени отношения, *дѣто иначе не може да бжде*.

пова. Правятъ се защитвания, писа се по вѣстниците, даже неподкупения (!) в. „Голгота“, запита по тѣхъ. И какво се оказа? — Щомъ се появили тѣзи антрифилета, инспектора Поповъ внесе на дружеството въ София 200 лева, и „Голгота“ се разкъпа, че Поповъ билъ невиненъ, безъ да узнае, че събраната сума не е 200 лева, а е отъ 800—1000 лева. Къдѣ сж прочее, другитѣ пари? Нека Поповъ отговори;

1) При приемането дълото отъ прѣдседственика си Петровича, съгласяватъ се да си взематъ заплатитѣ отъ новитѣ мѣстоназначения. Петровичъ заминава за Търново и потърсе заплатата си въ края на мѣсеца, но какво излиза? — Г-нъ Поповъ при заминаването си вземалъ заплатата си, като прибира и тази на Петровича. Бе расправи, бе заплашване най-сетнѣ по 50, 60 лева, до края на мѣсець декемврий Г-нъ Поповъ се изплати на Петровича;

3) Прѣзъ учебната 1898/99 година министерството на Нар. Просвѣщение отпуща 800 лева на Бълг. училище въ Анхиело и 500 на Бълг. училище въ Созополъ за утопление и други разходи по издържането на тѣзи училища. Платежнитѣ заповѣди сж на името на и-ра Поповъ. Паритѣ се издрпватъ. Искатъ учителитѣ пари, пращатъ имъ се по 10-20 лева, и по такъвъ начинъ сж изтеглили едвали 200 лева отъ Анхиелското училище. Но сумата е оправдана. Какъ? — Главниятъ учителъ изпраща инспектору разнитѣ разписки, които ималъ да разгледа, направени за училището отъ сумитѣ, събрани по разни вечеринки и прѣдставления и работата се свършва. Созополци, обаче, нищо не сж получили отъ своитѣ 600 лева. Паритѣ били въ П. Комисия. Единъ пжтъ сж една разписка изтеглюватъ се 390 лева, но не се прѣдаватъ по принадлежностъ. Искатъ Созополци пари; отговаря имъ се, че тѣхнитѣ пари сж изразходвани за училищата въ Анхиело и Месемврия, та ше трѣбва да почакаатъ, да се отпуснатъ нови суми и тогава на тѣхъ ше дадатъ. Научаватъ се Созополци, че отъ 600-тѣ лева имало въ комисията още 110 л. Искатъ ги, но отговаря имъ се, че сж въ книжаря Дяковъ който ше имъ набави пособия за тѣхъ. Отговарятъ, че нѣматъ нужда отъ пособия, и отиватъ при книжаря да искатъ паритѣ, но не имъ се даватъ;

4) Созополци даватъ пари и-ръ Поповъ да имъ поржча въ Бургавъ единъ шкафъ. Шкафътъ билъ направенъ отъ дограмаджията — Куцаровъ. Поповъ взима разписка отъ дограмаджията ужъ да изтегли паритѣ и я изпраща на Созополци да оправдае сумата, но шкафатъ не се изпраща. Отиватъ Созополци при Куцаровъ да искатъ шкафа, но той иска да го заплатитъ. Отговарятъ му че е платенъ и иматъ неговата разписка, но той имъ обяснява какъ стои работата. Сега шкафа е въ дюкяна на Куцаровъ;

5) Инспектора Поповъ отива на ревизия въ Созополъ прѣспалъ тамъ и на трѣгване казалъ на учителя Чистаковъ „Платете за коня ми на хана че нѣмамъ, ше Ви върна паритѣ“ и той платилъ петъ лева. Но паритѣ не се върнали;

6) На учителя Ганевъ поржчилъ да му изпрати единъ заекъ. Но той не направилъ това. Разсърдилъ се инспектора за тази невѣжливка постѣпка на туй младо даскалче и иска уволнението му.

7) Инспекторътъ на Карнобатското учебно окръжие В. Георгиевъ заминава войникъ и огълномоощава Г-на Поповъ да му вземе заплатата за мѣсець юний и изплати една негова полица. Взима Поповъ паритѣ и пише Георгиеву, че му свършилъ работата. Дохожда Георгиевъ и подирѣ два дни прѣдставитъ му протестирана полицата. Обяснява се челоуѣка, че и-ра Поповъ е внесалъ паритѣ, но всичко тѣка. Най сетнѣ оказа се, че Поповъ му задигналъ паритѣ и заминалъ за София. Телеграмитѣ брънчатъ, съобщава се Попову, че ше се прѣдаде дълото на съдебнитѣ власти и краятъ ше е лошавъ. Най-сетнѣ паритѣ се внесатъ съ лихвитѣ заедно телеграфически.

За сега стига толкова. Ше съобщимъ много още такива работници на този инспекторъ слѣдъ като видимъ, на каква нова служба ше го качатъ приятелитѣ му въ София. Нека знае министерството на Нар. Просвѣщение, че то никога не е имало служащъ, който не само тѣй да е окепозивалъ самата себе си, и службата, нъ и самото министерство; нека знае то, че този годенъ за турмата катилинъ единакво е опозорявалъ авторитета на Величковъ, на Вазова както и на Иванчева и че той е можалъ да се крѣпи, защото знае да праца марината.

Какво става по чужбина.

Австрия.

Фердинандъ е билъ официално приетъ отъ Францъ-Иосифа. Сега се пие „кръчмата“, както се види, по *контрактитѣ* и *заема*, който съсна клета България. Раздадени сж ордени съ грамади. Българията носи. И слѣдъ единъ гуляй — гага, книга го испращатъ до гарата и прѣзъ Букурещъ—Русе настанява се въ Евксиноградъ да си отпочива отъ трудното толкова мѣсечно пжтуване. Кога ли пакъ ше забий на неждѣ?

Императорътъ мислѣлъ ако не може графъ Клари да състави кабинетъ, той шѣлъ да си образува единъ кабинетъ отъ чиновници.

Франция.

Многочисленъ народъ е придружавалъ, смъртнитѣ останки на сенатора Scheuer-Kestner, между които личали г. г. Матю Драйфусъ, Брисонъ, Пикаръ, Де Презансе, Беранже и др. Между многото венци, личалъ и този на Ал. Драйфусъ съ думитѣ: „За безрайна признателностъ“.

При разпитването на г. Деруедъ по заговора противъ Републиката, отъ испитателната комисия на Върховния съдъ, той отказалъ да отговори на зададенитѣ му въпроси, като казалъ, че той не признава испитателната комисия и ше отговори прѣдъ публичното заседание на Върховния съдъ (сената). Камарата може би ше бжде свикана въ началото на Ноември.

Сърбия.

Траги-комедията прѣдъ извънредния съдъ се свърши и той произнесе слѣдната присѣда: Князевичъ и Р. Тайсичъ осжда на смъртъ, послѣдния заочно, а първия още сжия денъ слѣдъ обѣдъ е билъ застреленъ; Николчиъ, Димичъ, Новаковичъ и други 10 души — по на 20 год. въ окови; Паничиъ, Милорадовичъ и други 5 души по на 5 год. затворъ; Таушановичъ на 9 год. затворъ; браята Марковичъ по на 8 и 6 год., Рузичъ на 2 г., и трима други по на 3 год. тъмниченъ затворъ; и най-послѣ свѣщ. М. Байрактаровичъ на 15 год. затворъ. Нъ нали голѣмитѣ хора не се сждатъ, ето Паничиъ и други двама помилу-

вани и пустанати на свобода. Пашъ чъ е билъ приетъ даже на ауденция при Александра Неговото повидниѣ прѣдъ сждѣтъ го е дискредитирало доста въ политическата му срѣда.

Военното положение въ Българския окръгъ се дагна и извънредния съдъ сждо.

Турция.

Понеже известния дѣятелъ, членъ на младо-турската партия г. Тунали Хилми е свикалъ младотурцитѣ на една конференция въ Бриндизи (Италия), за това Турското правителство направило постѣпка прѣдъ Италианското дипломатическо агенство и правителството му, за да се спрѣ тази, нежелателна Султану, конференция.

Трансваалъ.

Ставатъ голѣми приготовления за прѣдстоящата война. Попата за въ странство е прѣкъсната. Много души войска заминава за границата на Патагъ. Увѣрватъ, че тѣзи отъ Утландеритѣ, които взематъ страната на Бое-ритѣ ше имъ се даде пълно избирателно право. Знакъ за война се очаква отъ Англия, която ше носи тежката отговорност. Много европейски правителства сж прѣдложили „арбитражъ“; нъ Англия не ше и да чуе, понеже, казва тя, Трансваалъ е нейна васална държава, а арбитражътъ е възможенъ само между независими страни.

Ю. Г. Д.

Разни открития.

Нови балони

A. de Bausset обѣшава на платницитѣ 30 часово пжтуване отъ Америка до Европа, но не съ параходъ, нито съ нѣкоя подморска желѣзница, а съ новооткрития отъ A. de Bausset балонъ.

Съставена била вече една компания съ 300,000,000 долара подъ име *Transcontinental Aerial Navigation of New-York*.

Прѣдседателтъ и управителтъ на това дружество — Козлеръ е сжия знаменителъ.

Анциитѣ ше се продаватъ скоро за да се събере нужния капиталъ за направата на четири балоня, които ше циркулиратъ за Парижкото изложение. Ше се направятъ сжщо и врѣмненн станции въ главнитѣ градове въ Америка, Европа, Азия и Южна Африка. Балонитѣ ше изминаватъ 100 мили въ часъ.

Пасажеритѣ ше си легнатъ за спане въ Нью-Йоркъ, а ше се събудятъ въ Парижъ.

Срѣдство противъ циклонитѣ.

Жителитѣ на гр. Хенеса въ Южния щатъ Оклохама Америка изнамерили срѣдство противъ упостошнитѣ циклони, които сж много чести въ Америка. Тѣ купили четири тона и ги поставили на четири точки край града.

Хенеската артилерия два пжти посрѣщнала съ гърмежи циклона и сполучила чрѣзъ сътресение на въздуха да го унищожатъ.

Искусственъ вулканъ.

Италиянитѣ се готвятъ да направятъ въ Парижкото изложение единъ вулканъ отъ 150 метра диаметръ и 100 м. височина. Тоя вулканъ ше бжде наиченъ съ къщи, дерета и водоскоци, а изъ крагера ше възвухва пара, димъ и огънь.

Ше коствува 6,000,000 лева.

ОБЯВЛЕНИЕ

Съобщавамъ на интересующитѣ се, че прѣмѣстихъ **книговѣзницата си** въ дюкянитѣ на попъ Атанасъ Гаджаловъ — срѣщу градския часовникъ.

Ст. Д. Големещовъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 5794

Явявамъ, че отъ двукратното публикуване настоящето ше почне и продължи 31 дни продажбата на слѣдующия недвижимъ имотъ, находящъ се въ гр. Сливенъ.

Къща въ мах. „Овчарска“ съ около 203 кв. метра дворско мѣсто при сжседи: Костад. Крайчевъ, Пѣю Дончевъ, празно мѣсто на Х. Ив. Х. Петровъ и улица оцѣненъ за 400 л.

Имота принадлежи на покойний Ат. Димитровъ отъ Сливенъ и ше се продаде за исплащане дълга му 431'60 л. ктмъ насл. на покойния Ив. Алчевъ отъ Сливенъ, по изпълнителний листъ № 3437/95. Продажбата ше се извърши въ канцеларията ми по правилата на чл. чл. 1004 — 1028 отъ Гражданското сждопроизводство.

гр. Сливенъ 15/IX 1899 год.

1—2 Сждебенъ приставъ: Абаджиевъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 9425

Явявамъ, че отъ двукратното публикуване настоящето въ в. „Република“ ше почне и продължи 31 дни продажбата на слѣдующитѣ недвижими имоти, лежащи въ землището на с. Пандаклий

1) Единъ дворъ въ с. Гандаклий състоящъ се отъ три стаи за живѣние подъ единъ покривъ, единъ плевникъ, единъ хъръ, единъ хамбаръ съ една стая и хизба съ около 5 декара и 5 ара, дворно мѣсто съ граници: Димитръ Ивановъ, Стоянъ Г. Халваджиевъ и отъ двѣтъ страни пжтъ оцѣненъ за 350 л.

2) Една нива въ землището на с. Пандаклий въ мѣстността „Долапъ Куму“ състояща се отъ 11 декара и 5 ара съ граници: Стефко Петковъ, Диню Гърка, Нейку Колевъ и пжтъ оцѣнена за 80 лева.

Имота принадлежи на наследницитѣ на Димо Стояновъ отъ с. Пандаклий и ше се продаде за исплащане дълга му 863 л. по изпълнителний листъ № 3206. Продажбата ше се извърши въ канцеларията ми по правилата на чл. 1004 — 1028 отъ Гражданското сждопроизводство.

гр. Ямботъ, 5 Августъ 1899 г.

1—2 Сжд. приставъ: Ив. Цоковъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 11096

Явявамъ, че отъ двукратното публикуване настоящето въ в. „Република“ ше почне и продължи 31 дни продажбата на слѣдующитѣ недвижими имоти, лежащи въ землището на с. Ин-Сарлий

1) Единъ дворъ въ с. Ин-Сарлий „Горнята могила“ състояща се отъ двѣ стаи съ сжседи: Стоянъ Юрдановъ, Георги С. Гердемски, Кръстю Петровъ, и пжтъ оцѣненъ за 50 лева.

2) Нива въ сѣпото землище въ мѣстността „Върбанъ-тарла“ състояща се отъ 4 декара оцѣнена за 12 л.

3) Нива въ сѣпото землище въ мѣстността „Читарлъка“ състояща се отъ 19 декара оцѣнена за 12 л.

4) Нива въ сѣпото землище въ мѣстността „Дюлюкя“ оцѣнена за 12 л.

5) Нива въ мѣстността „Кайрака“, отъ 9 дек. оцѣнена за 12 л.

6) Нива въ мѣстността „Чифутъ-тара“ отъ 4 дек. оцѣнена за 12 л.

7) Нива въ мѣстността „Дерменъ-тара“ отъ 4 дек. оцѣнена за 12 л.

8) Нива въ мѣстността „Курбалъка“ отъ 10 дек. оцѣнена за 12 л.

9) Нива въ мѣстността „Сашръч-Иолу“ отъ 4 дек. оцѣнена за 12 л.

10) Ливада въ мѣстността „Гереня“ отъ 2 декара оцѣнена за 10 л.

11) Нива въ мѣстността „Кушъ-Иолу“ отъ 3 дек. оцѣнена за 12 л.

12) Ливада въ мѣстността „Юсуфчеша“ отъ 6 дек. оцѣнена за 10 л.

Имота принадлежи на Мита Марковича отъ с. Ин-Сарлий и ше се продаде за исплащане дълга ѣ 323 л. къмъ Михалъ Г. Хлѣбаровъ отъ гр. Ямболъ по изпълнителний листъ № 3238. Продажбата ше се извърши въ канцеларията ми по правилата на чл. 1004 — 1028 отъ Гражданското сждопроизводство.

гр. Ямболъ, 1899 г.

1—2 Сжд. приставъ: Ив. Цоковъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 1948

Явявамъ, че отъ двукратното публикуване настоящето ше почне и продължи 31 дни продажбата на слѣдующъ недвижимъ имотъ:

Едно дворно мѣсто 6 метра лице и 14 м. дълго, находяще са въ с. Ичера, мах. „Чарковна“, мжду сѣсѣди: Пжтъ, Иванъ Димитровъ, Гани Димитровъ и Димитрица Тошкина, оцѣнено първоначално на 213 л. и 95 ст.

Мѣстото принадлежи на Гани Димитровъ и Димитрица Тошкина, отъ с. Ичера, а ше сж продава за исплащане дългътъ имъ къмъ Никола Т. Кочевъ, отъ сжщото село, по изпълнителенъ листъ № 2825/97 г.

Продажбата ше сж извърши въ канцеларията ми по правилата на чл. 1004 — 1028 отъ Гражданското сждопроизводство.

гр. Котелъ 15 Юний 1899 г.

1—2 Сжд. приставъ: Хр. Павловъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 5021

Явявамъ, че отъ двукратното публикуване настоящето ше почне и продължи 31 дни отъ продажбата на слѣдующитѣ недвижими имоти.

Една бахча находяща въ П отдѣлъ на гр. Ямболъ състояща отъ 4 декара съ граници: р. Тунджа, Петръ Д. Шевкеновъ и пжтъ.

Имота принадлежи на Димитръ П. Уядуковъ отъ гр. Ямболъ и ше се продаде за исплащане дълга му 255 л. къмъ Тодоръ Русчевъ отъ гр. Ямболъ по изпълнителний листъ № 313. Продажбата ше се извърши въ канцеларията ми по правилата на чл. 1004 — 1028 отъ Гражданското сждопроизводство.

гр. Ямболъ, 8/VI 1899 год.

1—2 Сжд. приставъ: Чомаковъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 11861

Явявамъ, че отъ двукратното публикуване настоящето въ в. „Република“ ше започне и продължи 31 дни продажбата на слѣдующитѣ недвижими имоти, лежащи въ землището на с. Мусукуджалий.

1) Къща състояща отъ двѣ стаи керемидени, единъ сайванъ, една салма всичкитѣ подъ единъ покривъ и единъ плевникъ отдѣлно съ дворно мѣсто 3000 кв. метра оцѣненъ за 60 л.

Имота принадлежи на Бълго Косевъ отъ с. Мусукуджалий и ше се продаде за исплащане дълга му 280 л. къмъ Тодоръ Папаянопуло отъ с. Керменлий по изпълнителний листъ № 283. Продажбата ше се извърши въ канцеларията ми по правилата на чл. 1004 — 1028 отъ Гражданското сждопроизводство.

гр. Ямболъ, 10/IX 1899 год.

1—2 Сжд. приставъ: Ив. Цоковъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 8241

Явявамъ, че отъ двукратното публикуване настоящето въ в. „Република“ ше започне и продължи 31 дни продажбата на слѣдующитѣ недвижими имоти, лежащи въ землището на с. Пандаклий а именно

1) Едно лозе находящи се въ землището на с. Пандаклий въ мѣстността „Селскитѣ лозя“ състоящи се отъ 500 — 800 кюкюка при граници: Георги Петровъ, Ради Петровъ, Ст. Господиновъ и пжтъ оцѣнено за 30 л.

Имота принадлежи на Михалъ Господиновъ отъ с. Пандаклий и ше се продаде за исплащане дълга му 24 л. по изпълнителний листъ № 3321. Продажбата ше се извърши въ канцеларията ми по правилата на чл. 1004 — 1028 отъ Гражданското сждопроизводство.

гр. Ямболъ, Юлий 7 1899 г.

1—2 Сжд. приставъ: Чомаковъ.